

Arrest

nr. 85 143 van 24 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 27 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. PALMANS loco advocaat S. MOLENAERS en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 10 februari 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 29 maart 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit het Bharse Village Development Committee in het Gulmi District en bent u in het bezit van de Nepalese nationaliteit. Op 25/8/2066 (Nepalese kalender, 10 december 2009 in de Gregoriaanse kalender) ging u met drie vriendinnen kleren kopen in Gorakpur in Indië. In het hotel waar jullie verbleven, waren ook activisten van de Janatantrik Terai Mukti Morcha partij. Eén van hen heette R.B.B.. U kwam pas later te weten dat zij lid waren van een politieke partij, zelf spraken ze er nooit over met u. Tijdens het ontbijt vroegen ze jullie om twee tot drie kilogram goederen van Gorakpur naar Bairahawa (Rupandehi district) in Nepal te brengen. U wist niet wat in het pakket dat jullie werd overhandigd zat en u vroeg hier ook niet naar. Jullie moesten het pakket in Bairahawa in Nepal aan Krishna, een vriend van hen, afgeven. Eens in Bairahawa belden jullie Krishna op en gaven hem het pakket. Jullie gingen hierna naar Butwal (Rupandehi district) waar jullie op 27/8/2066 (12 december 2009) de in Indië aangekochte kledij verkochten. Diezelfde dag werden Krishna en andere activisten van de Janatantrik Terai Mukti Morcha partij gearresteerd omdat het pakket dat u de grens over had gesmokkeld wapenonderdelen zou bevat hebben. Zij werden beschuldigd van illegale activiteiten. Ze gaven u en uw twee vriendinnen de schuld. De politie was daarom ook naar u op zoek. Toen u nog in Butwal was, belde uw moeder u op en vertelde u dat de politie langs was gekomen. Ze hadden u beschuldigd van smokkel en zeiden dat ze u zouden arresteren of doden als ze u zouden vinden. U werd ook opgebeld door R.B. die u ervan beschuldigde informatie te hebben doorgegeven aan de politie. U ging hierna meteen naar uw oom in Bairahawa waar u twee of drie dagen verbleef en dan vertrok u naar Delhi waar u anderhalve maand verbleef. U ontmoette er een smokkelaar. Deze regelde voor u een vals paspoort waarmee u samen met hem op 4 februari 2010 van Delhi naar Parijs vloog. Op 10 februari 2010 diende u in België een asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw citizenship card. Sinds uw vertrek belden leden van de Janatantrik Terai Mukti Morcha partij reeds vier of vijf keer naar uw moeder. Ze zijn nog steeds op zoek naar u omdat één van de activisten gearresteerd werd en nog steeds niet vrijgekomen was.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van de door u ingeroepen feiten ten aanzien van u niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u beweerde reisweg. U verklaarde dat u met een smokkelaar van Delhi naar Frankrijk reisde. U maakte gebruik van 1 een vals paspoort. U zou niet op de hoogte geweest zijn van de naam, de geboortedatum en de geboorteplaats die in het paspoort stonden (CGVS, p. 6). Op de vraag of u voorbereid was op vragen over uw identiteit antwoordde u dat de smokkelaar alles regelde (CGVS, p. 7). Deze verklaringen kunnen echter niet in overeenstemming worden gebracht met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat er op internationale vluchten veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om meermaals grondig te worden ondervraagd omtrent identiteit, reisdocumenten en (reis)bedoelingen. Aan uw verklaring dat de smokkelaar bij elke controle uw paspoort toonde (CGVS, p. 7) kan ook geen geloof gehecht worden. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt immers dat op de betreffende luchthavens het paspoort van elke reiziger strikt persoonlijk en individueel gecontroleerd wordt. Het is dan ook uitgesloten dat iemand anders uw paspoort zou voorleggen aan de douanebeambte. Bij binnenkomst in de Schengenzone heerst bovendien de verplichting niet-EU vreemdelingen aan een grondige controle te onderwerpen. U verklaarde wel een Nepalees paspoort gehad te hebben. Dit zou bij uw moeder thuis liggen (CGVS, p. 4-5). U hebt nog steeds contact met uw moeder. Er werd u dan ook gevraagd dit paspoort te laten opsturen en over te maken aan het Commissariaat-generaal (CGVS, p. 16). U liet echter na dit te doen. Bovendien stemmen uw verklaringen over uw paspoort niet overeen met hetgeen u vertelde op de Dienst Vreemdelingenzaken. Daar beweerde u immers dat u reisde met uw eigen paspoort waarin een andere foto werd aangebracht. Deze zou afgenomen zijn door de smokkelaar (DVZ Verklaring, vraag 21 en vraag 33). Bovenstaande wijst erop dat u uw paspoort en de informatie die zich daarin bevindt achterhoudt. Dit brengt uw algemene geloofwaardigheid ernstig in het gedrang.

U verklaarde verder dat u bedreigd werd door mensen van de Janatantrik Terai Mukti Morcha partij nadat u voor een lid van deze partij goederen van Indië naar Nepal gesmokkeld had en andere leden van de partij daardoor opgepakt werden (CGVS, p. 8 t/m 15). Vooreerst dient gewezen te worden op enkele elementen in uw verklaringen die de geloofwaardigheid ervan aantasten. Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de datum waarop u in Butwal was, waar u de kleren

uit Indië verkocht en telefonisch bedreigd werd. U verklaarde eerst dat u Butwal verliet op 25/8/2066 (10 december 2009), naar Bairahawa ging en vandaaruit naar Indië reisde (CGVS, p. 5). Later verklaarde u dat u op 25/8/2066 (10 december 2009) naar Indië ging om kleren aan te kopen, op 26 en 27/8/2066 (11 – 12 december 2009) in Butwal was en pas nadat u telefonisch bedreigd werd door Ram Bahadur vertrok uit Butwal (CGVS, p. 8-9). Er dient ook opgemerkt te worden dat het niet geloofwaardig is u dat u niet op de hoogte geweest zou zijn van de inhoud van het pakje dat u de grens over smokkelde en van het feit dat dit illegaal was. U zou niet gevraagd wat in het pakket zat, noch zou u betaald geweest zijn hiervoor (CGVS, p. 9). U verklaarde dat u niet vermoedde dat wat u deed illegaal was en dat u dit vaker deed (CGVS, p. 9-10). Wanneer onbekenden die zelf afkomstig zijn uit Nepal vragen om goederen aan een voor u onbekende persoon in Nepal af te geven, kan verwacht worden dat men zich daar vragen bij stelt. Aan uw bewering dat u van niets wist kan dan ook geen geloof gehecht worden. Verder dient opgemerkt te worden dat u deze activiteiten uitvoerde samen met twee vriendinnen. Zij werden ook bedreigd. U kon echter geenszins vertellen wat zij deden na de bedreigingen. U zou hen voor het laatst gezien hebben in Butwal toen jullie de kleren verkochten (CGVS, p. 11). Het is echter bevreemdend dat jullie wel aan elkaar vertelden dat jullie bedreigd werden, maar niet vertelden waarheen jullie vluchtten.

U verklaarde verder dat de politie u gezocht zou hebben. Ze zouden binnengekomen zijn bij u thuis en gezegd hebben dat ze u zouden vermoorden (CGVS, p. 9). De politie kwam echter slechts eenmaal binnen bij u thuis (CGVS, p. 11). Later zouden zij in de buurt naar u geïnformeerd hebben (CGVS, p. 13). Er kan echter geloof gehecht worden aan uw bewering dat de politie u zou hebben willen vermoorden. De andere betrokkenen in deze smokkelzaak, voor wie de wapenonderdelen uiteindelijk bedoeld waren, werden immers gewoon gearresteerd (CGVS, p. 9, 10). Gezien zij slechts één keer bij u thuis naar u kwamen zoeken is het overigens ook niet geloofwaardig dat ze meer dan twee jaar na de feiten u nu nog iets zouden willen aandoen. Bovendien verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel dat u beschuldigd werd door R.B.. U maakte er echter geen enkele melding van het feit dat u gezocht werd door de politie. Gevraagd naar uw vrees bij terugkeer vermeldde u louter de Janatantrik Terai Mukti Morcha te vrezen (DVZ Vragenlijst, p. 2).

Gelet op bovenstaande kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw vluchtrelaas.

Uw Citizenship Card bevestigt uw identiteit en nationaliteit die niet in twijfel getrokken worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert aan dat de bestreden beslissing “*genomen werd met manifeste schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiveringsplicht, in samenhang met de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel*” en inbreuk pleegt “*op artikel 62 van de Wet van 15 december 1980. de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen*”.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien

verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoekster verklaart Nepal te zijn ontvlucht omdat zij er door de autoriteiten werd vervolgd wegens het over de grens smokkelen van illegale goederen.

3.2. Verzoekster legde een citizenship card neer. De commissaris-generaal stelt verzoeksters identiteit en nationaliteit niet ter discussie doch verzoekster legt echter geen paspoort neer, niettemin zij verklaarde een eigen paspoort te hebben gehad doch dit achterliet in Nepal, maar wel nog contact heeft met haar moeder in Nepal zodat verwacht mag worden dat zij haar dit paspoort wel kan laten toezenden. Dat verzoekster echter haar paspoort niet voorlegt klemt temeer nu er geen geloof kan worden gehecht aan haar voorgehouden, illegale reisweg. Verzoekster ondermijnt vrijwillig iedere controle van haar reisweg nu ze geen enkel document neerlegt ter adstructie van deze reisweg terwijl, aangezien zij met het vliegtuig naar Europa reisde, zij op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar zij in Europa is aangekomen. Verzoeksters verklaringen inzake haar reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoekster verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken dat ze reisde met haar eigen paspoort waarin een andere foto werd aangebracht, terwijl zij op het Commissariaat-generaal in strijd hiermee beweerde dat zij met een vals paspoort reisde. Verzoekster heeft echter geen kennis van de identiteitsgegevens die vermeld werden op het vals paspoort waarmee ze de douane passeerde, en verklaarde dat de smokkelaar alles voor haar regelde, zelfs haar paspoort voor haar voorlegde en de vragen van de douanebeambten beantwoordde. Waar verzoekster argumenteert dat zij *“heeft tijdens het interview verklaard dat de smokkelaar antwoordde op de vragen gesteld door de douane-beambte, doch heeft niet verklaard dat de smokkelaar bij elke controle het paspoort toonde”*, stelt de Raad vast dat deze bewering geen grondslag vindt in het administratief dossier, waaruit blijkt dat toen haar gevraagd werd *“Tijdens de controles, hield u uw paspoort zelf vast of de smokkelaar?”* zij antwoordde *“De broker was samen met mij, en hij toonde ook mijn paspoort”* (gehoorverslag CGVS, p.7). Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat verzoekster kon reizen zonder de identiteitsgegevens te kennen van het ter terechtzitting beweerde vals Indisch paspoort en de smokkelaar in haar plaats vragen beantwoordde en haar documenten voorlegde is dan ook geenszins geloofwaardig. Evenmin is het aannemelijk dat de smokkelaar haar dermate onvoorbereid zou laten reizen en hiermee zichzelf en zijn netwerk in gevaar brengen, en ook verzoekster het gevaar niet zou hebben ingezien van haar illegale reis niettemin zij voor professionele doeleinden reeds regelmatig naar India had gereisd en aldus bekend was met het internationaal reizen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoeksters algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van haar voorgehouden illegale reisweg, en houden een negatieve indicatie in wat het asielrelaas betreft.

3.3. Verzoekster staft evenmin haar asielrelaas terwijl verzoekster een kledingzaak uitbaatte, en zij hiervoor regelmatig naar het buitenland reisde. Noch toont ze aan dat ze betrappt werd op het smokkelen van illegale waren, evenmin de aard van deze goederen, noch dat zij hiervoor werd vervolgd door de Nepalese autoriteiten. Aldus blijft verzoekster in gebreke alle essentiële elementen van haar asielaanvraag te staven, en biedt hiervoor geen aannemelijke verklaring.

3.4. Verzoeksters asielaanvraag wordt evenmin onderbouwd door geloofwaardige en overtuigende verklaringen. De commissaris-generaal wijst vooreerst op tegenstrijdigheden in verzoeksters verklaringen inzake de chronologie van de feiten en haar opeenvolgende verblijfplaatsen, die door verzoekster niet worden betwist. Verder en niet in het minst, oordeelt de commissaris-generaal terecht dat verzoeksters asielrelaas niet geobjectiveerd kan worden. Zelfs indien verzoekster *“in het verleden vaker pakjes mee[bracht] van Indië naar Nepal”* en *“tot dan nooit enig probleem [had] ondervonden bij het afleveren van pakjes”*, kan verzoekster bezwaarlijk overtuigen waar zij beweert *“dat zij zich hierbij geen vragen heeft gesteld.”* De Raad ziet immers niet in dat verzoekster als opgeleide zakenvrouw die een eigen klerenwinkel uitbaat en hiervoor regelmatig naar het buitenland reisde en ook in staat was een migratie naar Europa te organiseren, het gevaar niet inzag van het over de grens smokkelen van pakketten met onbekende goederen, voor onbekende personen. Verzoeksters handelwijze komt dan

ook bezwaarlijk geloofwaardig of realistisch voor. Tenslotte wordt de geloofwaardigheid van het asielrelaas verder onderuitgehaald door de vaststellingen dat verzoekster aanvankelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard dat ze enkel voor R.B. bevreesd was en geen gewag had gemaakt van een vervolging door de Nepalese autoriteiten, dat verzoekster geheel onbekend is met hoe het verder verging met haar twee vriendinnen die in dezelfde situatie zaten, en verzoeksters blote bewering dat de politie haar wenste te vermoorden niettemin ze slechts éénmaal bij haar langs waren geweest en de andere betrokkenen in haar zaak gewoon werden gearresteerd. Verzoeksters asielrelaas is over de gehele lijn ongeloofwaardig.

3.5. Waar verzoekster verder aanvoert "*dat de bestreden beslissing veel te algemeen is en enkel stoelt op de gebruikelijke bedingen*" wordt er evenmin afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal. Voorts onderneemt verzoekster in het verzoekschrift geen ernstige poging om concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de motieven van de bestreden beslissing, dewelke de Raad bijtreedt, kunnen weerleggen. De door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.6. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat, daargelaten de (on)geloofwaardigheid van het asielrelaas, uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster er zich van bewust was dat zij risicovolle, mogelijk illegale feiten pleegde en bijgevolg vanzelfsprekend een straf riskeerde indien zij betrappt zou worden. Derhalve toont verzoekster evenmin aan dat de feiten het gemeenrechtelijke zouden overtreffen noch zijn er elementen die erop wijzen dat verzoekster indien zij zich zou moeten verantwoorden voor het over de grens smokkelen van illegale goederen, een onrechtvaardige straf of behandeling zou krijgen. Verzoekster kan bezwaarlijk worden bijgetreden waar zij meent dat ze hiervoor in aanmerking komt voor internationale bescherming. Wat haar vrees voor represailles van de activisten van de Janatanrik Tektai Mukti Morcha betreft, kan niet worden ingezien waarom verzoekster in de negatieve aandacht zou staan van deze activisten voor wie zij - voor zover waarachtig - vrijwillig, gratis en op eigen risico illegale goederen naar Nepal smokkelde. Verzoekster maakt niet aannemelijk vervolging te vrezen in de zin van de Conventie van Genève.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In het verzoekschrift vraagt verzoekster geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van de vluchtelingenstatus zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoekster in geval van terugkeer naar Nepal een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven

uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

5. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig juli tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK